

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sōkratus Scholastiku Kai Ermeiu Sozomenu Ekklēsiastikē Istoria

Socrates <Scholasticus>

Mogvntiae, 1677

III. Quomodo Athanasius Constantini junioris literis fretus, Alexandriam
rediit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14233

CAPUT III.

Quomodo Athanasius Constantini Junioris literis fretus, Alexandriam rediit.

Constantinus Caesar populo Ecclesie Catholicae Alexandrinorum.

Nec sanctissimæ mentis vestræ notitiā arbitror præterire, Athanasium venerandæ legis interpretē, ad tempus idcirco missum esse in Gallias, ne quoniam cruentorum ejus hostium feritas sacratissimo illius capiti extremum periculum minabatur, ipse per nefariam improborum hominum perversitatem mala insanabilia sustineret. Quamobrem ut hanc feritatem evitaret, creptus est faucibus eorum qui ipsius capiti imminabant: jussusque sub mea ditione degeret, ita ut in ea urbe quam incolere præceptum ei fuerat, omnibus necessariis abundaret: tamen si ejus eximia virtus divino freta præsidio, etiam asperioris fortunæ ærumnas parvipendat. Proinde et si Dominus ac parens noster Divæ memoriæ Constantinus Augustus, eundem Episcopum in pristinum locum restituere ac vestra sacratissima pietati reddere proposuerat: quoniam tamen humanâ forte præventus, priusquam votum suum impleffet, ex hac luce migravit, consentaneum esse existimavi, ut Divæ memoriæ Principis propositum, ego utpote heres, executioni mandarem. Quanta porro reverentia illi à nobis exhibita fuerit, ex eo ipso, simul atque in conspectum vestrum venerit, cognoscetis. Nec mirum, ejus gratiâ aliquid à me factum fuisse. Ad hoc enim & imago quadam amoris vestri, & tanti viri species animum meum movit atque incitavit. Divina providentia vos fervet, fratres carissimi. His literis fretus Athanasius Alexandriam venit. Et populus quidem Alexandrinus eum libentissime suscepit: quotquot vero in illa urbe opinionem Arii sequebantur, societate inita adversus eum conspirabant. Unde crebræ exortæ sunt seditiones, quæ ansam præbuerunt Eusebianis, ut illum apud Imperatorem accusarent, quòd sine decreto communis Episcoporum Concilii, suo pte nutu atque arbitrio Alexandrinam Ecclesiam occupasset. Tantumque criminationibus suis perfecere, ut irâ percitus Imperator Alexandria illum expulerit. Sed qua ratione id factum sit, paulo postea dicam.

A

Κεφ. γ΄.

Ὅπως Ἀθανάσιος Κωνσταντίνου τῆς νεωτέρου γράμμασι θαυμάσιαι, πρὸς Ἀλεξανδρείαν κατέλαβεν.

Κωνσταντίνου Καίσαρος τῷ λαῷ τῆς καθολικῆς Ἀλεξανδρείων ἐκκλησίας.

Οὗ ᾧ τῆς ὑμετέρας ἰερέως ἐνοίας ἴσπευτο φουλάξαι εἰς γνώσιν οἶμαι, διαβέτο Ἀθανάσιον τὸν ἕως ἔσθου κληθέντα ὑποφύττω πρὸς καιρὸν εἰς τὰς γαλλίας ἀπέσταλθαι, ἵνα ἐπαδῆ ἡ ἀβριότης τῶν αἰμοβορῶν ἐπολεμίων αὐτῶν ἐχθρῶν, εἰς κίνδυνον τῆς ἰερέως αὐτῶν κεφαλῆς ἐπέδρα, μὴ ἄρα διὰ τῶν φαύλων διαστροφῆς ἀνήκεσα ὑποστῆ ἕως τοῦ διαπαίξαι τοῖνυ ταύτῳ, ἀφῆρη τῶν φαρύγγων τῶν ἐπιχειρῶν αὐτῶν ἀνδρῶν, ἵνα ἔμοι διαγῆν κελουδοίς ἕως, ὡς ἐν ταύτῃ τῇ πόλει ἐν ἡδὲ κτεῖθεν, πᾶσι τοῖς ἀναγκαίοις ἐμπλεονάζειν, εἰ ἐτὰ μάλις αὐτῶν αἰοῖμι, ὅτι δὲ τῆς θείας πεποιθῆα βοθηταίς, καὶ τὰ τρυφήρας τύχης ἀχθῆ δὲ θεοῦ τοιγαρὲν εἰ καὶ τὰ μάλις πρὸς τὴν προσφιλῆ ἀτλήν ὑμῶν θεοσέβαν, ὁ δεσπότης ἡμῶν ὁ μακαρίας μνήμης Κωνσταντίνου ὁ σεβαστός, ὁ ἐμὸς πατήρ, τὸν αὐτὸν ἐπίσκοπον τῷ ἰδίῳ τόπῳ ἀποστέλλει, ὁμῶς ἐπειδὴ ἀνθρώπινω κληρονομηθῆναι, πρὸς τὴν ἐυχλιν πληρώσαι ἀνεπαύσατο, ἀκόλεθον ἡγήσαμιν, τὴν ἀποστασίαν τῆς θείας μνήμης βασιλέως διαδοξάμενοι πληρώσαι ὅσας ἐπέδρα τῆς ὑμετέρας τύχης ἀποσώφσεως, ὅσας παρ' ἐμῶν αἰδοῦν τεύχῃκε γνώσασθε ἐγὼ θαυμαστόν, εἶπὸν αὐτῶν ὑπὲρ αὐτῶν πεποίηκα, καὶ γὰρ τὴν ἐμὴν ψυχὴν ἔμετέρεε πόθε εἰκὼν, καὶ τὸ τηλικέτε ἀνδρῶν γῆμα εἰς τὸ ἐκίνει καὶ ἀποστέρεται ἡ θεία ἀγάπη ὑμᾶς διαφυλάξοι, ἀδελφοὶ ἀγαπῆσθαι τέτοις θαυρῶν τοῖς γράμμασι ὁ Ἀθανάσιος, κατὰ λαμβάνει τὴν Ἀλεξανδρείαν καὶ ἡδὲ μὴ αὐτὸν ἀνεδέξατο ὁ τῆς Ἀλεξανδρείων λαός, ὅτι ἔτυγχανον δρεανίζοντες, ἐν αὐτῇ φατερίας συνίστατο καὶ αὐτῶν δι' ὧν συνεχεῖς σάσεις ἐγίνοντο αἵπνες ὑποβέσιν παρ' αἶχον τοῖς ἀεὶ εὐσέβιον ἔδιαβάλλεν αὐτὸν βασιλεῖ, ὅτι μὴ κείνατος ἔκοινε σιωπῆσαι τῷ ἐπίσκοπῳ, ἑαυτῶν ἐπιτέρας τὴν ἐκκλησίαν κατελάμβανεν ἐπίσκοπον ᾧ τὰς διαβολὰς ἐξέτρενον, ὡς ἀρχιδέστα τὸν βασιλέα, τῆς Ἀλεξανδρείας ἐκβαλεῖν πῶς μὴ ἐπὶ τὸ ἐγῆμε, μικρὸν ὑσέρην λέξω.